

opusdei.org

Галілейське море на Тернопільщині

На Тернопільщині вперше в Україні відбулися триденні реколекції-усамітнення для помічників та друзів Opus Dei

25.10.2010

Фотографії з усамітнення

Людська історія твориться здебільшого малими кроками, і нерідко важливість деяких малопомітних подій, які згодом спричиняються до величних наслідків, ми здатні осягнути

лише на відстані багатьох десятків років. Але часом ми відчуваємо, як історія, особливо історія спасіння, твориться на наших очах.

Прелатура Opus Dei розпочала та поступово розвиває свою діяльність в Україні, і багато подій на цьому шляху відбуваються вперше. Перша Свята Меса св.Хосемарії в травні минулого, 2008 року, перший кружок для друзів Opus Dei, проведений наступного місяця, в червні, серія регулярних щомісячних одноденних реколекцій-усамітнень, що розпочалася у вересні 2008 року...

Протягом трьох літніх днів, з 12 по 14 червня, сталася чергова “перша” подія: вперше на території України було проведено триденні реколекції-усамітнення для помічників та друзів Opus Dei. На відміну від щомісячних

усамітнень, які провадяться у Києві, цього разу свою гостинність розкрила Тернопільщина.

Такі усамітнення організуються під проводом священика та нумераріїв Opus Dei, і це, Перше, провадили регіональний вікарій Прелатури Opus Dei в Росії о. Хосе Антоніо Сеновілья Гарсія та Карлос Іца Гарсія, нумерарій, які живуть в центрі Opus Dei в Москві. Учасниками були четверо чоловіків з Київа, Івано-Франковську та Тернополя.

В перший день, ще до початку реколекцій, учасники відвідали тернопільський римо-католицький храм Божого Милосердя і Божої Матері Неустанної Помочі, а також катедральний собор Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці, де зустрілися в приватній

доброзичливій атмосфері з їхніми
настоятелями.

Згодом на учасників чекав гарний
та затишний будинок на околиці
одного з сіл неподалік від
Тернополя, в мальовничому
куточку на березі водосховища.

Метою усамітнення є, відринувши
на деякий час мирську
заклопотаність, цілковито
віддатися спілкуванню з Богом
сам на сам, відкриваючи йому
свою душу, шукаючи відповіді на
непрості питання, що порушує
перед нами життя, допускаючи
Божій ласці проникнути до
найглибших каверн та щілин
нашої души, очищаючи її.

Все що відбувається під час
усамітнення служить досягненню
цієї мети: сповідь, Свята Меса,
поклоніння Святим Дарам,
щоденна молитва Святого
Розарію, духовна наука, яку

проповідує священник, лекції на теми духовності Opus Dei. Важлива також розмова із провідниками реколекцій, під час якої обговорюються твоє життя та твоє апостольство, яке є суттю та харизмою Opus Dei.

І, разом із тим, багатогодинні духовні роздуми, розмови з Господом, які часом стають діалогом, але здебільшого є мовчанням у спогляданні, роздуми, які не припиняються, де б ти не був цієї миті: чи то в своїй кімнаті, чи на березі водосховища, чи під час самотньої прогулянки навколо села, чи перед Святими Дарами в кімнаті, що стала каплицею на час реколекцій.

Цей будинок і ця кімната назавжди запам'ятають ці дні, бо вони приймали в своїх стінах Ісуса в Святих Дарах, а їхнє тремтливе та зворушливе

ставлення до свого Гостя не раз згадуватимуть учасники реколекцій.

Тимчасову капличку прикрашала ікона Матері Божої Зарваницької, яка опікувалася своїми дітьми протягом цих трьох днів, вислухавши за цей час багато прохань і слів любові. Тож не дивно, що по завершенні усамітнення учасники завітали до Зарваниці, де, стоячи перед чудотворною іконою у парафіяльній церкві Святої Трійці, вшанували нашу Матір молитвою Святого Розарія.

Тернопільщина наостанок посміхнулася нашим друзям з Росії своєю гостинною посмішкою, показавши ще одну свою перлину — Почаїв. Далі — дорога додому, повернення у вир професійних, родинних та суспільних подій.

Три дні наодинці з Богом на березі водосховища, яке стало для учасників Галилейським морем, місцем зустрічі та довірливого спілкування з Ісусом, надали нові сили та натхнення нести й далі у світ слова засновника Opus Dei: *“Ваша щоденна зустріч з Христом відбувається там, де є ваші бажання, ваша праця й ваша любов. Ми повинні шукати святості серед звичайних земних справ, у служінні Богові та всім людям. Вам здається: небо й земля зустрічаються на горизонті — насправді ж вони зустрічаються у ваших серцях, коли ви освячуєте своє повсякденне життя.”*
